

SİNOPSİS

Her şeyden uzaklaşmak için yazlık evinde inzivaya çekilmek isteyen Max, doğum günü sürprizi olarak yıllardır görmediği eski arkadaşlarını karşısında bulunca işler karışır. Max, yanlışlıkla hapsediği bu komedi filminde, zorlama bir mutluluk için çabalarırken, davetsiz misafirlerininse başlarına gelmedik kalmayacaktır. Yıllar önce bıraktığı arkadaşlarının çocukları çoğalmış, öncelikleri değişmiş, hayatları farklılaşmıştır ancak kahkahalarının dozu hala aynıdır. Peki ya artık küçük beyaz yalanları saklayacağımız bir yer yoksa eski dostluklardan geriye ne kalır? Ünlü oyuncu Guillaume Canet'nin senaryosunu yazıp yönettiği, Fransa'nın en büyük sinema yıldızlarını bir araya getiren, Fransa'da kırıldığı seyirci rekorlarının ardından Küçük Beyaz Yalanlar Devam Ediyor.

İLK FİLME DAİR: “KÜÇÜK BEYAZ YALANLAR”

Ünlü oyuncu Guillaume Canet'nin senaryosunu yazıp yönettiği Küçük Beyaz Yalanlar 2010 yılında Fransa'nın box office rakamlarını 5.2 milyon izleyiciyle altüst etmiş, aynı yıl çıkan büyük süper kahraman hitlerine kafa tutmuş ve yılın en çok izlenen ikinci filmi olarak Harry Potter'ın ardından zirveye oturmuştu. Fransa'nın en büyük sinema yıldızlarını bir araya getiren bu esprili, gözlemci ve duygusal öykünün dünya prömiyeri Toronto Film Festivali'nde yapıldı. Film, Guillaume Canet'nin eşi Marion Cotillard'la yönetmen olarak birlikte çalıştığı ilk yapım olma özelliğini de taşıyor.

“KÜÇÜK BEYAZ YALANLAR DEVAM EDİYOR”

1 Mayıs 2019 tarihinde Fransa'da vizyona girmesiyle aynı ilk filmi gibi zirveye yerleşti. İlk hafta sonu rakamı 1.2 milyon kişiyi aştı ve box office zirvesinden inmeyen ilk filmin izinden devam etti. Ünlü oyuncuların tekrar birleştiği bu devam filmi 16 Ağustos'ta vizyona giriyor.

GUILLAUME CANET ile RÖPORTAJ:

KÜÇÜK BEYAZ YALANLAR'IN DEVAM FİLMİNİ ÇEKME FİKRİ NASIL ORTAYA ÇIKTI?

Aslında uzunca bir süre devam filmi çekmeye temkinli yaklaştım. İlk filmin ortaya çıkış süreci oldukça zorluydu. Bir bakteriden ötürü uzunca bir süre hastanede yattığım bir dönemde ziyaretime hiçbir arkadaşımın gelmediği bir zaman geçirmiştım. Yüzleşmesi acılı bir durumdu ve bana arkadaşlık üzerine KÜÇÜK BEYAZ YALANLAR'ın senaryosunu yazdıran bir süreçti. İlk filmde ortaya çıkardığım bazı karakterler insanlığın ve tabii kendi kişiliğimin en korkunç bulduğum yönlerinin yansımalarıydı. Bu zorlu senaryonun çekim süreci ise bir o kadar keyifliydi. Filmin vizyona çıktığı gün ise en yakın arkadaşlarımdan birini motor kazasında kaybettik. Bu olaydan sonra ise her şey durdu. Filmin başarısı ise bu trajedinin arkasında bir yerlere kayboldu benim için. Küçük Beyaz Yalanlar'ı uzunca seneler bir kenarda tuttum. Ta ki bir gün televizyonda tesadüfen karşıma çıkana kadar. Karakterleri izlemek bana keyif verdi ancak aklımda yine de bir devam filmi çekmek yoktu.

PEKİ KIVILCIMI NEREDE PARLADI?

ROCK N'ROLL filminin tanıtımı sırasında kendimin ve çevremın on yıl önceki tepkileri vermediğimiz yaşa geldiğimizi fark ettim. Tüm bu geçen zaman içinde bazılarımız ailesini kaybetmiş veya tekrar evlenmiş ve çocuk sahibi olmuşuk. Artık önceliklerimiz aynı değildi. Artık bir şeyler yapmak için daha kısıtlı zamanımız ve her şeye karşı daha gerçekçi bir tavrımız vardı. İlk filmde bıraktığım karakterleri beklenmedik durumlara sokup birbirleriyle hesaplaşmalarını istedim; "Yirmi yıldır arkadaşız diye sonsuza dek öyle kalacak değiliz ya?" bununla beraber gerçeklerin ortaya dökülmesiyle bir arada kalabilecekler miydi görmek istedim. İşte bu nedenle film, dağılmış grubun yıllardır görüşmedikleri ve o sıralarda hayatının en korkunç döneminden geçmekte olan Max'ın (François Cluzet) doğum günü partisi için bir araya gelişleriyle başlıyor.

İKİNCİ FİLMİN TONU SANKİ İLK FİLME GÖRE DAHA KARANLIK...

Bu film daha da alaycı çünkü artık karakterler susup oturmak yerine ne istiyorlarsa birbirlerinin suratına söylüyorlar. Biraz daha kabalar esasen çünkü illüzyonlarını kaybetmiş durumdalar. Mükemmelden uzak, problemlerine gömülmüş, birbiriyle geçinemeyen ancak yine de beraber olmaya tutunmuş karakterler bu sayede çok daha güçlü kalıyorlar. Karanlığıyla uğraştığımız yolun sonunda ışık var. İlk filmde herkesi soktuğum ümitsizlikten bu filmde kaçındım çünkü başta kendim değiştim.

İLK FİLMİN YAZIMI 6 HAFTA SÜRMÜŞTÜ. İKİNCİSİ İÇİN NE KADAR ZAMAN HARCADINIZ, DAHA UZUN SÜRDÜ MÜ?

Evet aslında çünkü bu sefer yazım sırasında birkaç etap takip ettik. Yazmaya Rodolphe Lauga ile birlikte başladık. Hikayeyi oluştururken bana çok yardımcı oldu. Onunla paslaşmak beni hem motive etti hem de bana ilham verdi. Filme tat verdiğiğine inandığım bir mizah bulduk beraber. Ancak bir süre sonra karakterleri yeniden bulmam ve onlar üzerinden hikayeyi tekrar oluşturmam gerekti. En başta anlatmak istediğim şeyin özünü tekrar bulmam gerekiyordu. Senaryo üzerine tekrar çalıştım ve yeni bir yön vererek oyuncularım ile paylaştım. Onlar da resmen senaryoyu aynen geri iade ettiler. Bu haliyle devam filminde oynamak için bir neden bulamadıklarını söylediler. Tabii üzerimde büyük baskı vardı çünkü aralarından bir kişi dahi istemezse bu yeni macera suya düşüyordu. Ancak sonradan anladım ki aslında tepkileri çok faydalı olmuş; yazmış olduğum hikaye ve durumları daha da ileri götürmemi sağlamış. Çekimlere bir buçuk ay kala tekrar kolları sıvadım ve en sonunda çıkan işin onları da heyecanlandırıldığını gördüm. Tüm olan bitene karşın karakterleri yeniden bulmak çok keyifli oldu.

BU FİLMLE ESKİLERE YENİ İKİ SÜRPRİZ VAR; JOSÉ GARCIA'NIN OYNADIĞI KARAKTER ALAIN İLE BAŞLAYALIM

Yazımın daha başlarındayken Max'ın Véronique'ten ayrılmasına karar verdim. İlk filmde örnek çift olmuşlardı ve diğer karakterlerin anne-babası gibilerdi. Max evini açıyor ve karısı Véronique de her şeylerine koşuyordu. Ayrılmaları grup içinde bir bocalama yaratacaktı mantiken. Böylece de Alain karakteri Max'ın rakibi, elinden her şeyi almaya gönüllü: şarabını, evini ve hatta eski karısını. Alain, benim gözümde Max'ın dokuz yıl önceki hali. Rekabetçi, kendine güveni tam; bir buldozer. Max'ın gençliğinden bir alter-ego.

İKİNCİ SÜRPRİZ İSE MAX'IN YENİ KIZ ARKADAŞI SABINE, BU KARAKTERİ NASIL OLUŞTURDUNUZ?

Max'ın yanına yeni, çok kibar ve ona karşı çok anlayışlı bir kadın olsun istiyordum. Véronique karakterinin otoriter yönlerinden uzağa düşecek bir karakter olmalıydı.

BU DEVAM FİLMİNDE, DİĞERLERİNE GÖRE DAHA KARMAŞIKTI DEDİĞİNİZ KARAKTERLER OLDU MU?

Aralarında en az zorlandığım Antoine (Laurent Lafitte) oldu çünkü en az gelişen oydu, diğerleri de bunu onun suratına vurmaktan geri kalmıyor zaten (gülüyor). Öte yandan en çok zamanımı alan da şüphesiz Vincent (Benoît Magimel) oldu. Öncelikle kendime en uzak düşen karakter oydu: hiçbir zaman bir erkeğe aşık olmayı deneyimlemedim. Sonrasında tekrar karısına aşık olması gibi kolaylıklara gitmek de istemedim. Onun üzerinden ne anlatmak istediğimi bulmam uzun sürdü: eşcinselliğini keşfetmesi ve anlaması uzun süren ve özel olarak da istenildiği kadar üstüne gitmeyen... Şüphesiz kendini bir erkekle olduğunda bir kadınla olduğundan daha iyi hisseden bir adam ve bunun yanında da bir gece, eski karısıyla yeniden beraber olmak istememesine rağmen yine de onu arzulanabilecek biri adam.

İLK FİLME GÖRE ÇEKİMLER NASIL GEÇTİ SİZCE?

Çok daha az gergindim ve her şeyden öte daha az mutsuzdum. İlk filmin çekimleri sırasında bir gece görüntü yönetmenim Christophe Offenstein bana sürpriz yapmaya çalışmış ancak beni tek başıma ağlarken bulmuştu. Bu filmde anlattığım hikayeye daha mesafeliydim. Ve tabii kalabalık bir ekibin olduğu filmlerin kaçınılmaz doğası olan gerginliği yönetmek konusunda çok daha deneyimliydim.

O HALDE OYUNCULARLA OLAN İLİŞKİNİZ DE DAHA FARKLIYDI DENEBİLİR Mİ ?

İlk filmde yazın ortasındaydık ve oyuncularımın hepsi daha gevşekti. Kalabalık filmlerin bir özelliği olarak kadraja herkesin sığması ve bunun çok sıkı bir kurgusu olmasıdır ve bunu sağlamak için ihtiyacımız olan disiplinden çok uzaklardı. Çekimler sırasında sinirlendiğim olmuştur. İkinci filmde ise bu tip durumlar hiç yaşanmadı. Aradan geçen dokuz yılda herkes konsantrasyon açısından da daha olgun ve profesyoneldi.

TÜM FİMLERİNİZDE OLDUĞU GİBİ BUNDA DA MÜZİK ÇOK ÖNEMLİ BİR ROL OYNUYOR. İKİNCİ FİLMDE NASIL BİR TON YAKALAMAK İSTEMİŞTİNİZ?

Benim için şarkılar, yazım aşamasından itibaren bir ilham kaynağı oluyor. Henüz çekimler başlamadan, filmin şarkı listesi hazır oluyor böylece. Çekimler sırasında bazı sahnelerde soru işareti olursa müziğini dinletiyorum. İki filmin de müziklerinde aynı ruh hakim. İlk filmin sonunda duyduğunuz Nina Simone, karşımıza ikincisinde çıkıyor; bunlar tesadüf değil. İki filmin müzikal dünyasını bağlı kılmak için özel konulmuş seçimler.

İKİNCİ FİLMDE KURGU NE KADAR ROL OYNADI ?

İlkinden kesinlikle daha az. Bu sefer daha az materyal çektim ve doğaçlamalara çok daha az izin verdim. Çok sevdiğim sahneleri kesmek durumunda kalmıştım ilkinde. Kurgu sırasında esas zorlayan tüm karakterler arasında bir denge kurmak, her birinin gelişimini göstermek ancak bunu yaparken hepsinin birbiriyle eşit ilerlemediğini unutmamaktı.

CAST & CREW

Yönetmen

GUILLAUME CANET

Senaryo ve Diyaloglar:

GUILLAUME CANET ve **RODOLPHE**

LAUGA

Yapımcı

ALAIN ATTAL

Görüntü Yönetmeni

CHRISTOPHE OFFENSTEIN

Sahne Tasarımı

PHILIPPE CHIFFRE

Kurgu

HERVE DE LUZE

Ses

REMI DARU - JEAN GOUDIER - JEAN-

PAUL HURIER

Kostüm Tasarımı

CARINE SARFATI

Müzik Süpervizörü

EMMANUEL FERRIER

Ortak Yapımcılar

TRESOR FILMS

CANEO FILMS

EUROPACORP.

M6 FILMS

LES PRODUCTIONS DU TRESOR

ARTEMIS PRODUCTIONS

VOO

BE TV

Max

FRANÇOIS CLUZET

Marie

MARION COTILLARD

Éric

GILLES LELLOUCHE

Antoine

LAURENT LAFITTE

Vincent

BENOÎT MAGIMEL

Isabelle

PASCALE ARBILLOT

Sabin

CLÉMENTINE BAERT

Véro

VALÉRIE BONNETON

Alain

JOSÉ GARCIA

Alex

MIKAËL WATTINCOURT

Catherine

TATIANA GOUSSEFF

Jean-Louis

JOËL DUPUCH

Nassim

HOCINE MÉRABET

TÜRKİYE HAK SAHİBİ
MARS PRODÜKSİYON LTD

Sıraselviler Caddesi No:78/2
Beyoğlu / İstanbul
T: 0212 244 82 52
F: 0212 244 82 50
www.marsfilm.net

Basın sorumlusu
Ceren Ülgen
ceren@marsfilm.net

TÜRKİYE DAĞITIMI
BAŞKA SİNEMA

basin@baskasinema.com
www.baskasinema.com

